

И като мисли още дълго върху онова, що бѣ чулъ отъ стареца — у Павла се появи желание да каже на стареца своето удобрение.

На стареца Игнатъ бѣше почналь да си записва нѣщо въ тевтерчето и Павелъ не по-смѣя да го безпокои.

А Влайкинъ, който презъ всичкото време стоя до прозореца, види се дълго мислиль върху миналия споръ, се обърна къмъ затворниците и като вдигна заканително юмруци, извика: — Този свѣтъ само съ юмруци ще се оправи!

Никой отъ затворниците не му отговори.

Всѣкой бѣ погълнатъ въ себе си и по своему разрешава-ше отговорността, която тег-неше върху него.